

som der her var Tale om, en nærmere Undersøgelse og Prøvelse for at faa Rede paa, hvad Aarsagen var til denne langstrakte Arbejdsløshed, før man kunde anvise Veje til yderligere Støtte for den paagældende. Idet der nu her stilles Forslag om Bortfald af den fortsatte Hjælp, er det naturligt at give Kasserne den Adgang tilbage, som de tidligere havde til Oprettelse af Krisefonds, en Adgang, som jo bortfaldt ved Ordningen af 20. December 1921, og vi har da ment det fornødent yderligere at øge Betydningen af disse Krisefonds ved at kræve en væsentlig større Kontingentydelse end den, der i Tiden indtil 1921 ydedes til de Krisefonds, som Arbejdsløshedskasserne da havde oprettet.

Det ærede 14de tingvalgte Medlem (Tvede) omtalte Bestemmelsen om Adgang til at yde Støtte af Arbejdsløshedsfonden til saadanne Arbejdsløshedskasser, som ikke var statsanerkendte, men som virker paa lignende Vis som statsanerkendte Kasser. Han udtalte sin Forvisning om, at denne Bestemmelse vilde blive til Gavn og Nytte, og udtalte Haabet om, at den maatte blive opretholdt under Forslagets videre Gang gennem den høje Rigsdag. Jeg forstaar særdeles vel de Betragtninger, det ærede Medlem her har anstillet. Jeg har derfor heller ikke afgørende villet udtale mig imod de Bestemmelser, som paa dette Punkt er indføjet i det høje Folketing. Men jeg har sagt, og jeg er rede til at gentage det, at man her gør et Skridt, hvis Rækkevidde man aldeles ikke er klar over, og man gør det uden at have foranstaltet en nærmere Prøvelse af disse Kassers Omfang, Medlems-tal, Gennemsnitsindkomsten for deres Medlemmer eller Ydelsernes Størrelse, og uden at man har skaffet sig nogen klar Oversigt over, hvad dette første Skridt nødvendigvis kan føre med sig af Skridt derudover.

Det ærede Medlem begyndte og sluttede sin Tale med nogle Betragtninger, som Stedet her i og for sig ikke er til at komme ind paa, Betragtninger over Toldspørgsmaal, over Dumpingproblemet, over, hvad der var tabt gennem mistede Arbejdsdage i Aaret 1926 m. v., og uddrog deraf den Slutning, at der maa træffes Foranstaltninger til, at øget Beskæftigelse kan tilvejebringes. Jeg er slet ikke uenig med det ærede Medlem heri. Saadanne Foranstaltninger bør utvivlsomt træffes. Spørgsmaalet er blot, hvor

skal saadanne Foranstaltninger træffes, og hvordan skal de træffes? Jeg tror, at i Forbindelse med dette Lovforslag kan man ikke naa til en dyberegaaende Forhandling om denne Sag; det vilde formentlig heller ikke den højtærede Formand finde sig i. Men jeg skal indskrænke mig til at sige, at vi jo i hvert Tilfælde er enige om, at ad de Veje, som man tidligere har forsøgt at komme frem for at skaffe denne Beskæftigelse, nemlig gennem Udlaan af 100 Mill. Kr. eller mere, deri ogsaa indbefattet Gaver til de vanskeligt stillede Erhverv, for at de kunde indrette sig konkurrencemæssigt, som man mente det ønskeligt, og dog opretholde Arbejdslønninger, som staaar i Misforhold til de Priser, der kan faas — ad de Veje kan man i alt Fald ikke komme frem. Om det da er gør ligt at naa fremad til Løsning af denne Opgave ved at erstatte det direkte Statstilskud, som hidrører fra Befolkningen, og Statslaan, med Ydelser, som den samme Befolkning udenom Statskassen kommer til at præstere gennem Foranstaltninger som dem, det ærede Medlem og hans Meningsfæller tænker paa, ja, det stiller jeg mig overordentlig tvivlende overfor. Thi enten jeg skal indbetale Skat til Erhvervene gennem den direkte Skat, eller jeg skal indbetale den gennem den indirekte Skat, det bliver til syvende og sidst, formoder jeg, det samme og faar til syvende og sidst den samme Virkning: Opretholdelsen af Tilstande, som ikke kan vedvare, hvis dansk Erhvervsliv skal blive konkurrencedygtigt; og det er vel til syvende og sidst det, som maa naas, om det skal gaa os økonomisk vel i den kommende Tid. Men, som sagt, det er jo Overvejelser, der hører ind under et andet Omraade, og som det sikkert derfor neppe lader sig gøre at komme dybere ind paa her. Det ærede Medlem gjorde det heller ikke, og jeg har kun villet gøre disse Bemærkninger i Anledning af de Betragtninger, han fremsatte, idet jeg for øvrigt takker ham for det Bidrag, han har givet til, at vi paa det Omraade, Lovforslaget angaar, kan naa frem til, at Ansvar for Arbejdsløsheden ogsaa økonomisk i højere Grad, end Tilfældet hidtil har været, kommer til at ligge dér, hvor man har Styrke til at diktere den Lønpolitik, der hidtil er fulgt.

Det ærede 9de Medlem for 6te Kred (Gunnar Fog-Petersen) dannede ikke nogen